

4.6.8.2 De werkrelatie belastingdienst - fiscale vertegenwoordiger

De werkrelatie tussen de belastingadviseur en de belastingdienst leidt tot afspraken, die de doelmatigheid van het proces van belastingheffing moeten bevorderen. Beide partijen zijn er bijvoorbeeld bij gebaat dat de aanlevering van aangiften op regelmatige wijze geschiedt. Daarom wordt gewerkt met de zogenaamde "uitstelregeling".¹¹⁷² Deze regeling legt belastingadviseurs de verplichting op om de aangiften, die hij verzorgt, volgens schema in te dienen. De belastingadviseur krijgt alleen uitstel voor de in te dienen aangiften indien hij voor iedere cliënt een VA-biljet invult en aanlevert. Voor de juistheid en het tijdstip van de ingediende aangiften blijft de belastingbetaler, zoals gezegd, zelf verantwoordelijk. Dat geldt ook, indien de belastingadviseur zijn afspraken met de belastingdienst niet nakomt.

4.6.8.3 Het nadeel van vertegenwoordiging

De vaagheid en de ingewikkeldheid van de wetgeving leiden ertoe dat in de praktijk veel gebruik wordt gemaakt van de hulp van belastingadviseurs.¹¹⁷³ Er ontstaat dan het nadeel dat de fiscaal deskundige ook wel als "de" vervanger van de belastingbetaler wordt gezien. Wetgever, rechter en belastingdienst raken zodoende gewend aan de idee dat belastingheffing een aangelegenheid is van deskundigen. Zij vergeten dan wellicht dat er een groot aantal belastingbetalers is, dat helemaal niet over de assistentie van een deskundig vertegenwoordiger beschikt, ook al is de noodzaak van fiscale bijstand wel aanwezig. Op die manier wordt geen recht gedaan aan de bedoeling van artikel 2:1 Awb, namelijk dat de mondigheid van de burger zo nodig wordt verzekerd.¹¹⁷⁴

4.6.8.4 De belangen van de goedwillende belastingbetaler

De goedwillende, maar niet fiscaal deskundige belastingbetaler die zich geen vertegenwoordiger kan permitteren, kan de dupe worden van het feit dat de belastingadviseur als "de" vervanger van de belastingbetaler wordt gezien.¹¹⁷⁵ Hij kan te maken krijgen met een wetgever, rechter en belastingdienst die zich laten leiden door hun ervaringen met belastingbetalers die zich, schijnbaar vanzelfsprekend, wél laten vertegenwoordigen. En wel door gekwalificeerde adviseurs die in staat zijn de meest uitgekende fiscale constructies op te zetten. Wetgever, rechter en belastingdienst stemmen wellicht af op dergelijke adviseurs en niet meer op de normale belastingbetaler die veelal niet eens in staat is om uitgekende constructies op te zetten. Daarnaast kan hij de dupe worden van medebelastingbetalers die bewust fouten maken, die frauderen. Frauderende belastingbetalers dwingen de wetgever tot het nemen van strenge (stra)maatregelen.¹¹⁷⁶ Het verschijnsel fiscale fraude en de hedendaagse grote aandacht

¹¹⁷² Ch.P.A. Geppaart[30, blz.1369].

¹¹⁷³ Zie hoofdstuk 1.

¹¹⁷⁴ H.D. van Wijk e.a.[31, blz.412].

¹¹⁷⁵ Ch.J. Langereis[19, blz.175]. Langereis vermeldt dat er geen sprake is van een adequate rechtshulpverlening op fiscaal terrein.

¹¹⁷⁶ Zie hoofdstuk 3.7.3.4.